

dette formål. Men realiteterne er, at kun ca. 30 mio. kr. (17 pct.) af det samlede beløb går til miljøindsatser i ulandene. Omkring 400 mio. kr. går til miljøet i Østlandene. Overraskende nok går det største beløb, nemlig ca. 900 mio. kr. eller 50 pct. af midlerne under Miljø- og katastroferammen, til udgifter til asylansøgere i Danmark.«

Og derfor vil jeg godt spørge de to ærede ministre: Er dette korrekt? Og hvis det er korrekt, hvorfor er de midler, vi bruger til asylansøgere i Danmark, ført på samme konto som dem, vi bruger til miljøbistand i f.eks. Malaysia og Thailand? Jeg vil godt have be- eller afkræftet, om denne artikel er sand.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Hr. Steen Gade beskrev meget malerisk, hvordan forhandlingerne fandt sted i Rio, og jeg ikke i tvivl om, at den tidligere miljøminister er gået meget energisk ind i den debat. Men jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at jeg ikke tror, at han, som hr. Gade sagde, tærskede igennem, at FN havde en målsætning på 1 pct., for FN's målsætning er faktisk 0,7 pct., og det mål har vi jo for længst opfyldt herhjemme med denne ene procent, som vi ikke må røre ved. Men det, vi har anfægtet, er, at vi i kraft af en stigende bruttonationalindkomst også får en stigning i udgifterne til ulandshjælpen, og det er denne automatiske stigning, vi måske var parat til at se på.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Til hr. Steen Gade: Der bliver rigeligt med glorie at iføre sig internationalt, for også en meget, meget stor del af de nye midler kommer ind under det, der hedder DAK-reglerne, og det er jo det, der er det afgørende. Ulandsbistand har man jo lavet en international definition af, for at man kan sammenligne land for land, og vi overholder målsætningen, og nogle af de 600 mio. kr. kommer også ind under DAK-reglerne, men det er kun en forsvindende lille del af de additionelle midler, som ikke kan kaldes ulandsbistand. Så vores ministre kan sagtens bære deres glories, når de kommer til udlandet, for hvis vi virkelig når op på 1,5 pct., kommer det meste faktisk ind under DAK-reglerne.

Det er ikke, fordi jeg skal svare på ministerens vegne, men jeg vil i hvert fald sige til hr. Aage Brusgaard, at det var faktisk det spørgsmål om præsyly, jeg lige strejfedede. Det, der sådan set er

sket ret upåagtet, er jo, at midlerne i Danida er steget, fordi Miljøkatastrofefonden bærer det såkaldte præsyly, og de midler falder ind under de internationale DAK-regler som værende ulandsbistand. Det er måske en meget god illustration af, at enten hjælper man folk på stedet, eller også hjælper man dem, når de søger hertil. Men det er en helt anden diskussion.

Så vil jeg sige til hr. Bent Hindrup, at når jeg ikke går ind for returkommission, er det naturligvis, fordi det er noget, vi ikke rigtig går ind for i Danmark – det går jeg da ud fra, jeg kender ikke nogen, der gør det. Muligvis er der nogen, der gør det under hånden, det ved jeg ikke – men til gengæld synes jeg, det er fuldstændig vanvittigt, at vi skal være så firkantede: Enten skal det være så uegennyttigt, at vi overhovedet ikke kigger på, hvorvidt det er hollændere eller franskmænd eller andre, der bruger de penge, vi bevilger, eller også skal det simpelt hen være et spørgsmål om, at erhvervslivet bare skal have importstøtte.

Det, jeg faktisk siger – og det håber jeg man kan forstå – er, at der er altså en anden indfaldsvinkel, hvor man siger: Hvor er vi gode, og hvor kan vi noget? Det er det, vi tager udgangspunkt i.

Formanden:

Så er det hr. Niels J. Langkilde og derefter hr. Bent Hindrup Andersen, og så nærmer vi os frokostpausen med hastige skridt.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Til hr. Bent Hindrup Andersen: Der kræves åbenbart store pædagogiske evner, men nu vil jeg prøve at bruge det, der er hr. Bent Hindrup Andersens hjemmebane.

I økologi er det sådan, at man godt er klar over, at man kan ikke give noget ud, uden at der også kommer noget ind. Det er et kredsløb, hvor tingene kører rundt, det er faktisk fuldstændig ligesom med økonomi. Det er lidt længere væk fra hr. Bent Hindrup Andersens begrebsverden, men hvis vi skal snakke om returkommission, kan vi i stedet tale om, at der er visse stofmængder, der cirkulerer.

Vi ved, at der er megen viden i vores udviklingsbistand og vores miljøudviklingsbistand, og at der er meget management i den. Der er mange penge i det, som kan placeres i Danmark, så hvorfor skal vi yde ulandsbistand og miljøbistand til Frankrig, England, Norge og Sverige?